

„Nik nemá väčšej lásky ako ten, kto položil život za svojich priateľov“ (Jn 15,13)

Pred 65 rokmi si celá Európa vydýchla. Skončila sa II. svetová vojna. Vojna, ktorá svojou krutosťou a množstvom obetí nemá obdoby v celých dejinách ľudstva. Vojaci sa pomaly vracali domov z frontov. Ale tých, ktorí sa nevrátili, bolo viac.

A práve na týchto padlých vojakov by sme si mali vo svojich srdciach spomínať. Na našich prastarých a starých otcov, strýkov, príbuzných. V mnohých našich rodinách sa určite nájde niekto, kto padol za svoju vlasť, a teda aj za nás.

Hoci som vojnu nezažila, vždy sa rada pristavím pri Pomníku padlých pri našom kostole. Bol inštalovaný pred šesťdesiatimi rokmi. Známožuje umierajúceho vojaka, ktorý padá do Ježišovho náručia. Pre mňa osobne krásny obraz. Veď mnohí chlapi do vojny ani nechceli ísť. Odtrhnutí od rodiny, priateľov, niektorí priamo zo školských lavíc

museli odísť bojovať na vzdialené fronty. Viacerí sa radšej nechali zabiť, než by oni sami niekoho zabili. Ale neodsudzujem ani tých, ktorí zabili v sebaobrane. Vojna je zlá.

Často som videla filmy s témou vojny. Považujem ich, nech sú už z akejkoľvek produkcie, za pamätníky vojakom. Dalo by sa im často vyčítať, že sú až brutálne. Ale bolo vôbec niečo jemné a pekné na vojne? Často som však obdivovala, že v tom bludom kruhu zla bolo vidieť svetielko lásky a priateľstva. Bolo až dojemné, ako sa vojaci dokázali starať jeden o druhého a jeden pre druhého aj obetovať. A často aj napriek tomu, že si nemuseli ani rozumieť.

Spomínajme preto vo svojich srdciach na padlých vojakov. A my, ktorí sme veriaci, myslíme na nich vo svojich modlitbách. Aby ich duše našli vytúžený pokoj a blaženosť, keďže na tejto zemi videli toľko zla a bolesti. Nesmieme nikdy zabudnúť, ako veľmi ľudstvo vtedy trpelo. Poučujme naše deti a mládež o týchto udalostiach. Nedovoľme, aby sa v našej krajine šírili myšlienky neonacizmu, ktorý popiera všetky hrôzy vojny a vlastne dáva za pravdu tej moci, ktorá vtedy ovládla takmer celý svet.

Už nikdy sa nesmie niečo tak hrozné opakovať!

Stačí, ak začneme každý sám od seba a naučíme sa riešiť nedorozumenia s pokojom a rozumom. Veď aj z malého ohňa môže vzniknúť veľký požiar.

Na tých, ktorí padli, nezabudnime. Veď naozaj nie je väčšej lásky ako tej, ktorú nosí v srdci človek, ktorý je ochotný pre život a blaho toho druhého obetovať svoj život.

Dňa 9. mája 2010 bude v Abrahámskom kostole odslúžená svätá omša za všetkých našich spoluobčanov, ktorí padli v boji v I. a II. svetovej vojne.

Martina Bilčíková

Kladdenie vencov

Príďte si uctiť
pamiatku
našich rodákov,
vojakov padlých vo
svetových vojnách
dňa 8. mája 2010
o 16⁰⁰ h
pri pomníku padlých
pri kostole.

Pod'akovanie

O tom, že i v dnešnej dobe sú čestní ľudia, sa presvedčila pani Poláková, prednostka mestského úradu Sládkovičovo, ktorá touto cestou ďakuje poctivému nálezcovi **pánu Miroslavovi Vrabcovi** z Abrahámu, že čestne vrátil nájdené osobné doklady majiteľke.

ABRAHÁMSKE NOVINY

Vydáva obec Abrahám

Redakčná rada: Marian Vrbovský (starosta), Helena Bernadičová, Bohumil Čambál, Jana Takáčová

Tlač: Obecný úrad Abrahám

Adresa redakcie: Abrahámske noviny, Obecný úrad, 925 45 Abrahám 52

urad@obecabraham.sk

www.obecabraham.sk

Publikované príspevky vyjadrujú názory autorov a nemusia sa vždy stotožňovať s názormi redakcie.

Uzavierka budúceho čísla bude 15. júna 2010.